

Hülya Şenkon ile bir lisans öğrencisiyken aldığım cebir derslerinde asistanlık yaptığım yıllarda tanıştım. Daha sonraki yıllarda bir çok toplantıda karşılaştık. Hülya Şenkon tanıdığım en iyi hocalardan biriydi. Öğrencisi olsun, olmasın insanlara karşı son derece sevecen ve kibar yaklaşımı her zaman aklımızda kalacak. Kendisine tanrıdan rahmet ve sevenlerine başsağlığı dilerim.

Yusuf ÜNLÜ

Çok kibar ve zarif bir İstanbul hanımefendisi olan özverili, değerli matematik profesörü Hülya Şenkon'un vefatı dolayısıyla matematik camiamıza başsağlığı dilerim.

Uluğ Çapar

35 yıl önce Silivri'de tanışmış olduğum p -adic sayılar uzmanı, canayakın Hülya Şenkon Hanımefendi'ye Allah'tan rahmet diliyorum.

Barış Kendirli

Öğretmenim Hülya Şenkon

Haluk Oral* / oralh@boun.edu.tr

1974 Eylül'ünde üniversite öğrencisi olarak ilk dersime girdim. Dersin başlamasını biraz ürkek ürkek etrafıma bakınarak beklerken kapı açıldı ve genç bir hanım girdi sınıfa. Mükemmel bir diksiyonla konuşmaya başladı. Ders hakkında bilgiler verdi, faydalanabileceğimiz kitap isimlerini sıraladı. Sonra inci gibi bir el yazısıyla tahta dolarken, hem dersin içeriğinin hem de dersin hocasının çok hoşuma gideceğini fark etmişim bile. Böylece Soyut Cebir ve Hülya Şenkon'la tanışmışım.

Hülya Hanım çok uzun süren öğrencilik yaşamımda en takdir ettiğim hocalardan biri olarak yerini sadece öğreticiliğiyle değil, öğrencisine gösterdiği saygı ve sevgiyle de almıştır.

O yıllarda, İstanbul Üniversitesi'nin Matematik Bölümü kütüphanesinden öğrencilere kitap verilmezdi, ilgi duyduğum cebir kitaplarını ya kendi kitaplığımdan ya da kütüphaneden alıp bana verirdi. Yeni konuları böyle ayrıcalıklı bir şekilde öğrenmekten duyduğum heyecanı da kendine yansıttığımda mutlu olduğumu hissederdim.

İstanbul Üniversitesi'nde okuduğum 1974-1978 yılları öğrenci olaylarının yoğun ve kanlı yıllarıydı. Gazeteler her gün birkaç öğrencinin çatışmalarında öldürüldüğünü yazardı. Tarihini tam hatırlamıyorum ama o yıllarda fakülte dışından gelen silahlı bir öğrenci grubu basmıştı bizim bölümü. Si-

lahlar mahsus yere düşürülerek göz dağı veriliyor, sloganlar atılıyordu. Hülya Hanım beni ve yanımdaki arkadaşımı kollarımızdan çekerek ofisine aldı, kapıyı kilitledi. Sonra ne yaptık biliyor musunuz? İki saat cebir problemleri çözdük.

1992'de Adapazarı'nda TMD'nin yıllık kongresinde davetli konuşmacıydım. Konuşmamın sonunda Hülya Hanım gelip beni tebrik ettiğinde sanırım üniversiteye başladığım ilk güne döndüm; hâlâ o birinci sınıf öğrencisiydim ve en sevdiğim hocam bana kocaman bir "aferin" diyordu.

Ertesi gün dostum Ali Nesin'in gazetede okuduğu, ortaöğretimde Balzac'ın kitaplarının yasaklanması haberi üzerine başlattığı imza kampanyasında Hülya Hanım'dan da imza istedim. İmzaladı. Arkasından da masasında oturan bütün genç matematikçiler imzaladı; 'Hülya Hanım imzaladığına göre doğru bir şey olmalı' bu dediğini duydum birinin.

Boğaziçi Üniversitesi'nde Sayılar Teorisi dersi vermesini rica ettiğimde kırmadı, yoğun programı içinde bu dersi verdi. Böylece onunla aynı okulda ders verme mutluluğumu da yaşadım.

İstanbul Üniversitesi, Matematik Derneği ve Kültür Üniversitesi'nde yaptığım konuşmalarda hep ara sıra gözlerine baktım. Hep istediğim sevecenliği gördüm en büyük ödül olarak...

Nur içinde yat sevgili öğretmenim, değerli meslektaşım, yolun açık olsun. ♠

* Boğaziçi Üniversitesi Matematik Bölümü öğretim üyesi.